

forslag at tage en diskussion om det personlige ansvar, og om det altid er det offentlige, der skal løfte og være en institution for en hvilken som helst borger, eller om der også er et personligt ansvar for, at man skal løfte og hjælpe hinanden inden for et ægteskab.

Det falder nok uden for rammerne af det her, men det er stadig væk relevant at gøre gældende, at vi bør have en diskussion om det personlige ansvar; om der skal være en institution, der griber folk i en hvilken som helst situation – altså hele det socialdemokratiske velfærdssamfund, hvor systemet tager sig af folk og ingen tager sig af hinanden. For det er jo ikke sådan, at der ikke er forsørgelse til den enlige.

Kl. 10.35

Alt i alt mener vi, at der her er fundet en fornuftig balance med forlængelsesmuligheder til de syge, som en læge vurderer at der er rimelig udsigt til vil kunne komme i arbejde. Vi noterer os, at det her ikke bliver en sovepude for lægerne, da kommunerne, som er tættest på – særlig med de nye jobcentre; de skal nemlig stå for finansieringen ud over de første 52 uger – hele tiden kan holde øje med, at der sker noget for de syge, at der er en fremdrift i deres helbredelse, sådan at vi ikke giver sygedagpenge til mennesker, som ikke kan formodes at komme tilbage til arbejdsmarkedet, for de skal nemlig have en anden form for hjælp.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det her har jo været en ret atypisk førstebehandling af et lovforslag, for først har vi haft en ordfører fra Venstre, som tydeligvis ikke var tilfreds med det lovforslag, som hun var ordfører på, derefter har vi haft en ordfører fra Dansk Folkeparti, som tydeligvis heller ikke var tilfreds med det lovforslag, som han var ordfører på, og så har vi haft den konservative ordfører, som efter min bedste opfattelse nu har tilbragt de sidste 5 minutter med at forsøge at cykle udenom. Derfor vil jeg lige vende tilbage til den førstebehandling af L 154, vi havde før sommerferien, hvor hr. Jakob Axel Nielsen – det var ganske vist fru Charlotte Dyremose, der læste hans tale op, men jeg går ud fra, at han selv har skrevet den – skriver noget i retning af:

Vi Konservative er opmærksomme på, at varighedsbegrænsning i visse situationer medfører helt utilsigtede økonomiske konsekvenser for mennesker, der er ramt af uheld eller sygdom, og det vil vi gerne have fundet en løsning på.

Det sidste er sådan frit fortalt, men pointen er jo lige præcis, at på det tidspunkt havde vi jo liggende på bordet udkastet til præcis den samme aftale, som regeringen nu har indgået med Dansk Folkeparti, altså den her meget beskedne lempelse, som ikke kommer trafikofrene, og som ikke kommer de gigtramte til gavn, sådan som hr. Jakob Axel Nielsen har påstået. Hvad er det så lige præcis, der gør, at hr. Jakob Axel Nielsen nu stiller sig tilfreds, når vi kun får hjulpet 400 ud af 5.000?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan bekræfte, at jeg selv har skrevet den ordførertale, som fru Charlotte Dyremose holdt.

Jeg er ikke enig i den udlægning, som fru Elisabeth Geday kommer med, om, at vi ikke hjælper de gigtramte, de polioramte, de trafikuheldsramte. Det er jo lige nøjagtig det, vi gør. Vi hjælper dem, som har brug for yderligere behandling, og hvor læger vurderer, at der er flere behandlingsmetoder, der skal afprøves. For hver afprøvning, går der tid, og det har vist sig, at 2 år – 1 år plus forlængelse – ikke har været nok, så derfor er det nu 2 år plus forlængelsesmuligheden.

Fru Elisabeth Geday kan også kun her i salen, hvor der i virkeligheden tales til seerne, sige, at Det Konservative Folkeparti ikke hele tiden har talt for en tidsbegrænsning af det her, for det bør være velkendt, at i de diskussioner, vi har haft, også i Arbejdsmarkedsudvalget og på gangene her på Christiansborg, når vi har drøftet det her forslag, har vi været enige om, at der var nogle problemer, men det bør også være velkendt, at jeg som arbejdsmarkedsordfører for Det Konservative Folkeparti hele tiden har holdt fast i, at der skal være en tidsbegrænsning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det, der jo er problemet, er, at hr. Jakob Axel Nielsen påstår fra talerstolen, at vi nu har løst problemet for gigtpatienterne. Altså, jeg sidder her med et høringsvar fra Gigtföreningen, som jo om nogen burde vide, om gigtpatienterne rent faktisk opnåede den lempelse, som hr. Jakob Axel Nielsen påstår de opnåede, og de siger, at